

Βιωματικό σεμινάριο για εκπαιδευτικούς
της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

**«Η αληθινή ομορφιά μέσα από μία βιβλιοφιλική αναζήτηση, με αφορμή το
διηλεκιακό βιβλίο “Μια σταγόνα ομορφιάς” της Γιώτας Κ. Αλεξάνδρου,
σε εικονογράφηση Θέντας Μιμηλάκη
Εκδόσεις Καλέντη»**

Χανιά, Απρίλιος 2025

ΓΙΩΤΑ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Μια σταγόνα ομορφιάς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΒΕΝΤΑ
ΜΙΜΗΛΑΚΗ

ΚΑΛΕΝΤΟΣ

Μια σταγόνα ομορφιάς

Συγγραφέας: Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου - Εικονογράφος: Θέντα Μιμηλάκη

Τι είναι όμορφο στην τέχνη;

Τα πρότυπα ομορφιάς σε άλλους πολιτισμούς

Δημιουργική γραφή, με αφορμή τις εικόνες και τα κείμενα του βιβλίου

Εβασίου Μανώλης - ΜΗΤΡΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

« Καθρέφρα μωρό μου!

Ματίς εδείς σε πέρα για πέρα γορά βίβη αγνάτιά μου.
Η χαρά μου είναι ανερίστρετη, υστάτ ένα θάυμα,
μην ετάρει γυνί και λήστα τανή... Ολά αυτίζαρε
δύρω μου, υστάτ ~~τι~~ Τίαν μου αρούτα, υστάτ το γυρό μου
επ' ο καταγυάσανος ουρανός μου.

Αφίνω τίνω το γυρότ' είν' υστάτ μου και σε υστερόκομα
οσίν' ολάνδισση αγνάτιά μου / ~~κατά~~ υστάτ αγάπ' μου »

« Έσαι η σιωπή που αποκαλύπτει
τη γυνή μου με ομορφιά... »

Κάθε πρωί ο γέρο Γαβριήλ πηγαίνει
 στο Γαβριό του και παρολα τα χρόνια του
 γυμνά με τα χέρια του το ^{των χεριών του} ~~το~~ κούρι.
 Τι κι αν τα χέρια τα παιδιά του να βραχυτίστη
 να κούραται και να πάρη για βράδυ
^{και να πάρη και έναν ύπνο}
~~για να~~ ^{για να} ξεκουραστεί και να ετοιμασθή
 το Γαβριό του. Αυτός επέμενε μόνος του να
 γυμνά το κούρι για στο κούρι ^{για να ετοιμασθή}
~~το~~ ^{του} ~~κούρι~~ ^{για να ετοιμασθή}
~~το~~ ^{του} ~~κούρι~~ ^{για να ετοιμασθή}
 Ησέλε να βρήκη τους κούριους του και να
 τους δίνη ο ίδιος το κούρι με ένα καλό λόγο
 και ^{με την} ευχή. "η λέρα σου να γυμνάει με ~~κέρση~~
 Γιατί η μαγία σου ^{είναι} η μαγία σου
 βαφής για ^{να γυμνάει} ~~για~~ ^{να γυμνάει} ~~να γυμνάει~~

Η λέρα σου να γυμνάει
 με αγάπη.

Την ώρα που πέφτει η βροχιά των δαυματικών σταγόνων
η αέρη μου ταξιδεύει πίσω στη χώρα μου. Εκεί που
συνχνά ^{και πολλοί} ένιωθα ότι δεν θα τα κατάφερνα σε τίποτα
~~και~~ ^{αγριεύοντας} το φρονητικό μου έργο. Ευτυχώς
που πάντα μέσα μου άκουγα τα λόγια της αγαπημένης
μου δασκάλας, που μου έλεγε να παραμένω προθυ-
λωμένη στο στόχο μου και σίγουρα θα έρθουν
θετικά αποτελέσματα. Πόσες φορές δεν ανακάλυπα
με τα ατελείωτα ξενύχτια και τις άκαρπες προ-
σπάθειες που κάναμε οι συνεργάτες μου κι εγώ.
Όμως ο κόπος αξίζει, τα κατάφερα. Αυτή η
σταγόνα που φαίνεται τόσο ασήμαντη, είναι η
σταγόνα που θα σώσει τόσους ανδρώπνες ζωές.
Είναι μια σταγόνα προέφρας, αγάπης και
ανδρωπιάς ομορφιάς.

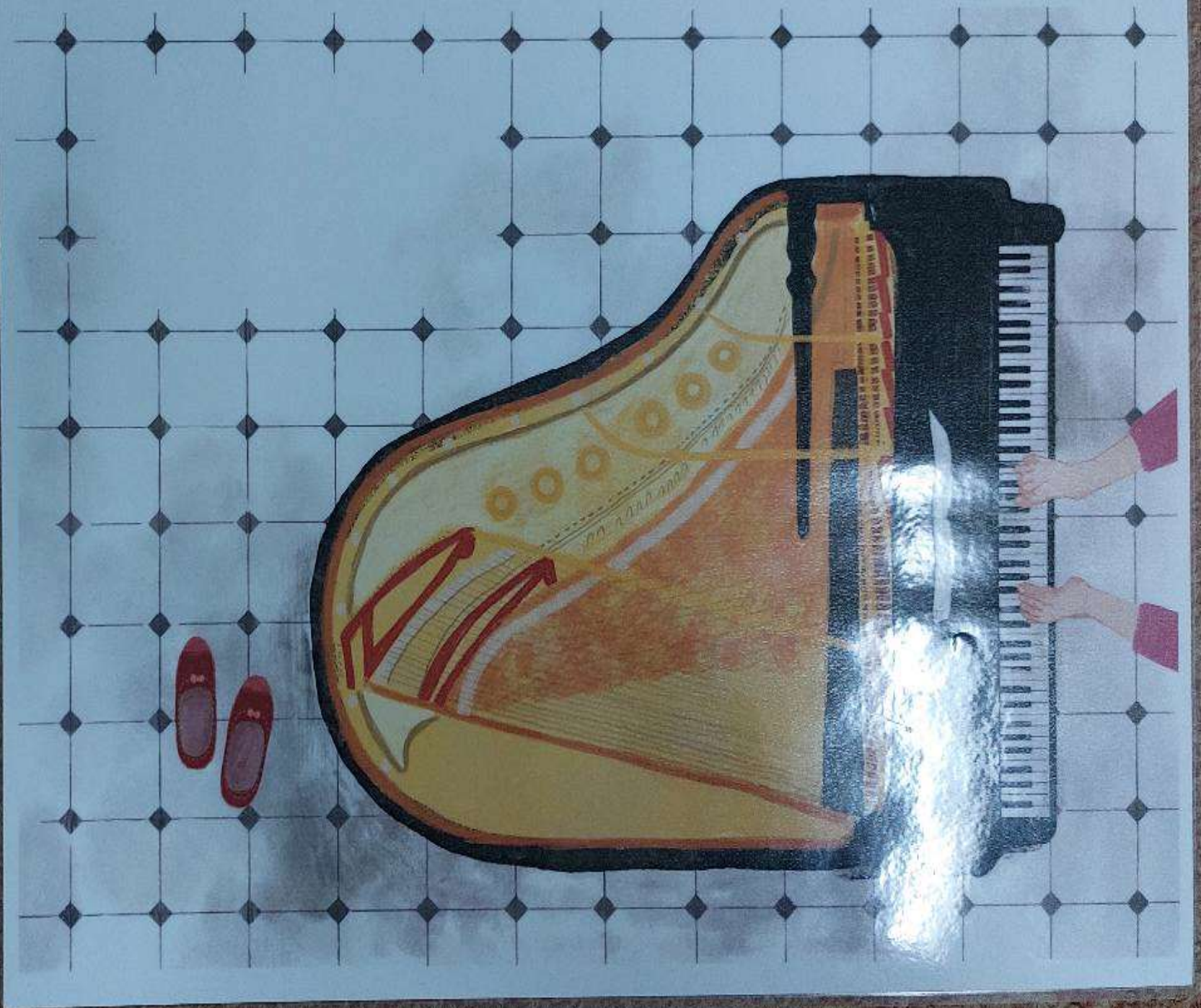
Κατοικανδαρική Μεία
Ιορδανίδω Χαρίζινη
Λουφάτσι Φωτεινή
Γραμματικισπούλου Ελένη

Μια υβρή και ψυχρή νύχτα, ο ήρωας θρυπίζει
το γαστρο φαγητό και του δίνει δύναμη για να συνεχίσει
~~Η~~ Αναπολεί το παρελθόν, πως έφτασε μέχρι
εδώ. Κάποιος τον βοηθάει, του έδωσε μια σταγόνα
καλοσύνης & αφορμής και έβλεπε τα κατάφερε. Άσος
που έμενε, ήταν να ~~δωσει~~ προσφέρει βοήθεια σε
αυτούς που χρειάζονται, να συνεχίσει τις σταγόνες
αφορμής στον κόσμο.

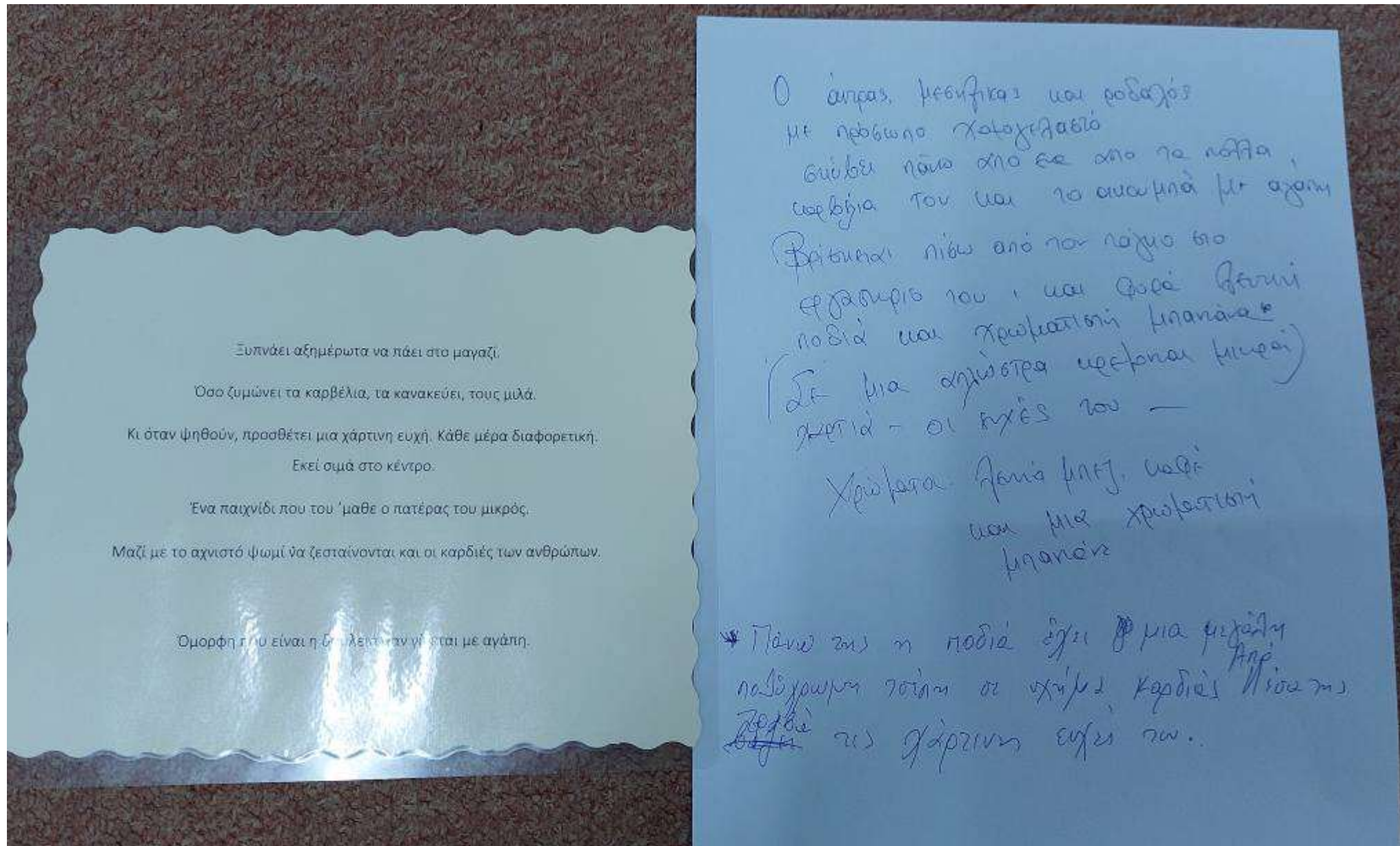

Η παράσταση ζευγάρι. Η Σείρα
βγαίνει βίβλινι ανάλασχη και
αέριμη. Κάθετα ^{καρποτά} βίβλινι και
αρχίζει να ντινιέρει με τα δαχτυλάκια
των ποδιών της. Το κοινό παρανοήτως
θα φαχέριε και όταν αρχίζει να
τραγουδά βυθώνεται όρθιο και κέρουπο
νά χωρίς βλαφαλφά. Θα προπαύατε
να απολινώσαστε με τη βίβλινι βίβλινι
νίβλινι από το κοινό το κορίτσι να
δίνει την παράσταση του με ένα
γυμνάσιο και καφενείο πρόσωπο
που γυρίζει το βυθιάδι της βίβλινι!

Τριάντη Δέσποινα - Παρταλά Δέσποινα
Ελευθεριάδου Ευαθία - Γκουκερίδ Γκουκερί

Φαντάζομαι την εικόνα με βάση το κείμενο

Ήταν απόγευμα και η Εμιλιλία βαριόταν ως πάντοτε.
Τα είχε κάνει όλα. Ήξελε διαβάσει τα μαθηματά της,
είχε παίξει με τον αδελφό της, είχε σπιάσει ένα ποντίρι,
είχε ζωγραφίσει τον τοίχο του βιβουλιά, είχε ηρακλίσει
την ώρα του γάτου και είχε φάει τις μίβες
φακές. Όμως δεν είχε μεγαλώσει πιάνο.
- Εμιλιλία, τι θα γίνει με το πιάνο ακούσαμε
από το βόθρο η ζωύ της μαμάς.
Η Εμιλιλία βέρνουνταν τα πόδια της ~~μετακίνησε~~
και καθύβει στο πιάνο. Τα μάτια της απολαδοθεύω
τε μούρα και άθερα πλύκτρα και τότε...

Μια σπιθαμή είναι όλη κι όλη.

Φεγγάρι ολόδροσο το πρόσωπό της. Βαρκούλα σε νηνεμία τα χείλη της.

Διασχίζει τη σκηνή. Αέρινη.

Τα δάχτυλα των ποδιών της, γυμνά, παίρνουν τη θέση τους πάνω στα
πλήκτρα.

Το κορίτσι αρχίζει να παίζει. Άφωνο το κοινό παρακολουθεί.

Το κορίτσι τραγουδά. Όρθιο το κοινό χειροκροτεί.

Τη θέληση. Τη δύναμη. Τη χάρη.

Ομορφιά είναι η ζωή που ανθίζει μέσα στις δυσκολίες.